

68

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 listopada 1998 r.

w sprawie ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Europejskiej Karty Społecznej, sporządzonej w Turynie dnia 18 października 1961 r.

1. Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 35 ustęp 1 Europejskiej Karty Społecznej, sporządzonej w Turynie dnia 18 października 1961 r., został złożony Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy dnia 25 czerwca 1997 r. dokument ratyfikacyjny Rzeczypospolitej Polskiej do powyższej Karty, zmienionej Protokołem zmieniającym Europejską Kartę Społeczną, sporządzonym w Turynie dnia 21 października 1991 r.

Jednocześnie zgodnie z artykułem 20 wymienionej Karty złożone zostało oświadczenie z wyszczególnieniem postanowień Karty, którymi Rzeczpospolita Polska uważa się za związaną. Wspomniany wykaz postanowień zawarty jest w załączonym dokumencie ratyfikacyjnym.

Zgodnie z artykułem 35 ustęp 3 wymieniona Karta weszła w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 25 lipca 1997 r.

Oświadczenie rządowe w sprawie wejścia w życie Protokołu zmieniającego Europejską Kartę Społeczną zostanie ogłoszone z chwilą, gdy nabierze on mocy obowiązującej.

2. Zgodnie z artykułem 35 ustęp 2 Karty weszła ona w życie dnia 26 lutego 1965 r.

Następujące Państwa stały się stronami Europejskiej Karty Społecznej w podanych niżej datach:

Austria	dnia 28 listopada 1969 r.
Belgia	dnia 15 listopada 1990 r.
Cypr	dnia 6 kwietnia 1968 r.
Dania	dnia 2 kwietnia 1965 r.
Finlandia	dnia 29 maja 1991 r.
Francja	dnia 8 kwietnia 1973 r.
Grecja	dnia 6 lipca 1984 r.
Hiszpania	dnia 5 czerwca 1980 r.
Irlandia	dnia 26 lutego 1965 r.
Islandia	dnia 14 lutego 1976 r.
Luksemburg	dnia 9 listopada 1991 r.
Malta	dnia 3 listopada 1988 r.
Niderlandy	dnia 22 maja 1980 r.
Niemcy	dnia 26 lutego 1965 r.
Norwegia	dnia 26 lutego 1965 r.
Portugalia	dnia 30 października 1991 r.
Słowacja	dnia 21 lipca 1998 r.

Szwecja	dnia 26 lutego 1965 r.
Turcja	dnia 24 grudnia 1989 r.
Włochy	dnia 21 listopada 1965 r.
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	dnia 26 lutego 1965 r.

3. Jednocześnie podaje się do wiadomości, że wymienione poniżej Państwa przy składaniu dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów zatwierdzenia albo w terminach późniejszych złożyły podane niżej oświadczenia i zastrzeżenia:

AUSTRIA

Oświadczenie

Republika Austrii oświadcza, zgodnie z artykułem 20 ustęp 2, że uważa się za związaną następującymi artykułami i ustępami Europejskiej Karty Społecznej:

artykuł 1,
artykuł 5,
artykuł 12,
artykuł 13,
artykuł 16,
ponadto:
artykuł 2 ustępy 2, 3, 4 i 5,
artykuł 3 ustępy 1, 2 i 3,
artykuł 4 ustępy 1, 2, 3 i 5,
artykuł 6 ustępy 1, 2 i 3,
artykuł 7 ustępy 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9 i 10,
artykuł 8 ustępy 1, 2, 3 i 4,
artykuł 9,
artykuł 10 ustępy 1, 2, 3 i 4,
artykuł 11 ustępy 1, 2 i 3,
artykuł 14 ustępy 1 i 2,
artykuł 15 ustępy 1 i 2,
artykuł 17,
artykuł 18 ustępy 1, 2 i 4
artykuł 19 ustępy 1, 2, 3, 5, 6 i 9,

BELGIA

Oświadczenie

Rząd Belgijski oświadcza, że przyjmuje całość zobowiązań, wyływających z Karty.

CYPR

Oświadczenia:

Republika Cypru zobowiązuje się przestrzegać i wiernie wykonywać postanowienia zamieszczone w części I Europejskiej Karty Społecznej, jak również zgodnie z postanowieniami artykułu 20 ustęp 1 (b) i (c) zobowiązania zawarte w następujących artykułach części II Karty:

a) zgodnie z postanowieniami artykułu 20 ustęp 1 (b):
artykuły 1, 5, 6, 12 i 19;

b) zgodnie z postanowieniami artykułu 20 ustęp 1 (c):
artykuły 3, 9, 11, 14 i 15.

W myśl oświadczenia otrzymanego przez Sekretariat Generalny dnia 25 października 1988 r. Rząd Republiki Cypru uważa się za związany następującymi numerowanymi ustępami części II Karty, zgodnie z artykułem 20 ustęp 3:

artykuł 2 ustęp 3: płatny coroczny urlop;

artykuł 2 ustęp 5: wypoczynek tygodniowy;

artykuł 7 ustęp 7: płatny coroczny urlop dla pracowników mających mniej niż 18 lat;

artykuł 7 ustęp 8: praca nocna pracowników mających mniej niż 18 lat;

artykuł 8 ustęp 2: nielegalność wypowiedzenia pracy kobiecie w okresie jej nieobecności z powodu urlopu macierzyńskiego.

W myśl oświadczenia otrzymanego przez Sekretariat Generalny dnia 12 lutego 1992 r. Rząd Republiki Cypru uważa się za związany następującymi numerowanymi ustępami części II Karty, zgodnie z artykułem 20 ustęp 3:

artykuł 2 ustęp 1: rozsądny dzienny i tygodniowy wymiar czasu pracy;

artykuł 7 ustęp 1: minimalny wiek dostępu do zatrudnienia;

artykuł 7 ustęp 3: zabezpieczenie pełnego korzystania z obowiązkowego nauczania;

artykuł 8 ustęp 1: urlop macierzyński.

DANIA

Oświadczenie

Królestwo Danii uważa się za związane następującymi artykułami i ustępami:

a) zgodnie z artykułem 20 ustęp 1 (b):
artykuły 1, 5, 6, 12, 13 i 16;

b) zgodnie z artykułem 20 ustęp 1 (c):
artykuł 2 ustępy 2, 3 i 5,
artykuł 3,
artykuł 4 ustępy 1, 2 i 3,
artykuł 8 ustęp 1,

artykuł 9,
artykuł 10,
artykuł 11,
artykuł 14,
artykuł 15,
artykuł 17,
artykuł 18.

Zgodnie z artykułem 34 Karty oświadcza się, że terytorium metropolitarne Danii, do którego stosować się będą postanowienia Karty, stanowi terytorium Królestwa Danii, z wyjątkiem Wysp Owczych i Grenlandii.

FINLANDIA

Oświadczenie

Rząd Finlandii uważa się za związany następującymi artykułami i numerowanymi ustępami części II Karty:

artykuły 1 i 2;

artykuł 3 ustęp 3;

artykuł 4 ustępy 2, 3 i 5;

artykuły 5 i 6;

artykuł 7 ustępy 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8 i 10;

artykuł 8 ustęp 2;

artykuły od 9 do 18;

oraz

artykuł 19 ustępy 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9.

FRANCJA

Oświadczenia:

I. Zgodnie z postanowieniami artykułu 20 ustęp 1 (b) i (c).

Lista artykułów, co do których Francja może przyjąć całość zobowiązań przewidzianych w każdym z numerowanych ustępów:

— prawo do pracy (artykuł 1),

— prawo do bezpiecznych i higienicznych warunków pracy (artykuł 3),

— prawo do sprawiedliwego wynagrodzenia (artykuł 4),

— prawo do organizowania się (artykuł 5),

— prawo do rokowań zbiorowych (artykuł 6),

— prawo dzieci i młodocianych do ochrony (artykuł 7),

— prawo pracownic do ochrony (artykuł 8),

— prawo do poradnictwa zawodowego (artykuł 9),

— prawo do szkolenia zawodowego (artykuł 10),

— prawo do ochrony zdrowia (artykuł 11),

— prawo do zabezpieczenia społecznego (artykuł 12),

— prawo do korzystania ze służb opieki społecznej (artykuł 14),

- prawo osób niepełnosprawnych fizycznie lub umysłowo do szkolenia zawodowego, rehabilitacji i readaptacji zawodowej i społecznej (artykuł 15),
- prawo rodziny do ochrony społecznej, prawnej i ekonomicznej (artykuł 16),
- prawo matek i dzieci do ochrony społecznej i ekonomicznej (artykuł 17),
- prawo do prowadzenia działalności zarobkowej na terytoriach innych Umawiających się Stron (artykuł 18),
- prawo pracowników migrujących i ich rodzin do ochrony i pomocy (artykuł 19).

Lista artykułów, co do których Francja przyjmuje zobowiązania przewidziane w poniższych numerowanych ustępach:

artykuł 2 ustępy 1, 2, 3 i 5;

artykuł 13 ustępy 1, 3 i 4.

II. Oświadczenie dotyczące interpretacji artykułu 12, ustęp 4 (a):

artykuł 12 ustęp 4 (a) dotyczy równości traktowania w zakresie zabezpieczenia społecznego między obywatelami innych Umawiających się Stron a obywatelami własnymi.

Zasilek macierzyński, przewidziany w artykule L 519 Francuskiego Kodeksu Zabezpieczenia Społecznego nie mógłby obecnie, z uwagi na charakter tego świadczenia, wejść w zakres stosowania artykułu 12 ustęp 4 (a).

Zasilek ten nie jest przeznaczony, inaczej niż świadczenia rodzinne, dla zapewnienia utrzymania dzieci. Zasilek macierzyński został wprowadzony przede wszystkim z przyczyn demograficznych, w szczególnym celu zachęcenia do zwiększenia liczby urodzin we Francji dzieci francuskich; ma więc charakter ściśle krajowy i terytorialny.

Jednakże krajowy charakter tego zasiłku poddany został krytyce przez organy międzynarodowe, które uważają, że zasilek macierzyński powinien zostać rozszerzony na wszystkich ubezpieczonych, zamieszkujących na terytorium francuskim. Z tego względu Rząd Francuski zdecydował ostatecznie o rozpoczęciu badań na temat możliwości spełnienia sugestii tych organów.

Rząd Francuski wnosi, aby obecnie wzięte zostały formalnie pod rozwagę jego intencje, wskazując jednocześnie, że badania te będą wymagały dość długiego czasu z powodu niezbędnej procedury, która przewiduje przeprowadzenie konsultacji nie tylko z różnymi zainteresowanymi departamentami ministerialnymi, ale również ze stowarzyszeniami rodzin, z organizacjami pracodawców i związkami zawodowymi.

GRECJA

Oświadczenie

Grecja nie uważa się za związaną artykułami 5 i 6 części II Karty [artykuł 20 ustęp 1 (b)].

HISZPANIA

Oświadczenia:

1. Hiszpania oświadcza, że będzie interpretować i stosować artykuły 5 i 6 Europejskiej Karty Społecznej łącznie z artykułem 31 i Załącznikiem do Karty w taki sposób, by ich postanowienia były zgodnie z postanowieniami zawartymi w artykułach 28, 37, 103.3 i 127 Konstytucji Hiszpańskiej.

2. Hiszpania nie przyjmuje artykułu 8 ustęp 4(b).

IRLANDIA

Oświadczenie

Rząd Irlandii niniejszym potwierdza i ratyfikuje Kartę oraz zobowiązuje się wiernie wypełniać i wykonywać zobowiązania zawarte w częściach I, III, IV i V Karty, jak i zgodnie z postanowieniami artykułu 20 ustęp 1 (b) i (c) zobowiązania zawarte w następujących artykułach i ustępach części II Karty:

zgodnie z artykułem 20 ustęp 1 (b):
artykuły 1, 5, 6, 13, 16 i 19,

zgodnie z artykułem 20 ustęp 1 (c):
artykuł 2,
artykuł 3,
artykuł 4 ustępy 1, 2, 4 i 5,
artykuł 7 ustępy 2, 3, 4, 5, 6, 8 i 10,
artykuł 8 ustępy 1 i 4,
artykuł 9,
artykuł 10,
artykuł 11 ustęp 3,
artykuł 12 ustępy 1, 3 i 4,
artykuły 14, 15, 17 i 18.

ISLANDIA

Oświadczenie

Zgodnie z postanowieniami artykułu 20, ustęp 2 Islandia uważa się za związaną następującymi artykułami i ustępami Karty:

artykuły 1, 3, 4, 5, 6, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 i 18
oraz
artykuł 2 ustępy 1, 3 i 5.

LUKSEMBURG

Oświadczenie

Zgodnie z artykułem 20 Karty Wielkie Księstwo Luksemburg uważa się za związane następującymi postanowieniami wymienionej Karty:

artykuły 1, 2, 3, 4 ustępy 1, 2, 3 i 5,
artykuły 5 i 6 ustępy 1, 2 i 3,
artykuły 7 i 8 ustępy 1, 2 i 3,
artykuły 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 i 19.

MALTA

Oświadczenie

Rząd Republiki Malty zobowiązuje się:

- I. uznać, zgodnie z artykułem 20 ustęp 1 (a), część I Karty za deklarację określającą cele, do których dążyć będzie przy pomocy wszelkich stosownych środków, zgodnie z ustępem wprowadzającym wymienioną część, oraz
- II. uznać się, zgodnie z artykułem 20 ustęp 1 (b) Karty, za związany artykułami 1, 5, 6, 13 i 16 części II Karty i zgodnie z artykułem 20 ustęp 1 (c) następującymi artykułami i ustępami tej samej części:
- artykuły 3, 4, 7, 9, 11, 14, 15 i 17,
 artykuł 2 ustępy 1, 2, 3 i 5,
 artykuł 8 ustępy 1, 2 i 4,
 artykuł 10 ustępy 1, 2, 3 i 4 (a) i (d)
 artykuł 12 ustępy 1 i 3,
 oraz
 artykuł 18 ustęp 4.

NIDERLANDY

Oświadczenia:

Jeżeli chodzi o Królestwo w Europie, Królestwo Niderlandów uważa się za związane artykułami 1, 2, 3, 4 i 5, artykułem 6 ustępy 1, 2 i 3; artykułem 6 ustęp 4 (z wyjątkiem urzędników cywilnych) i artykułami 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 i artykułem 19 ustępy 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 9.

Jeżeli chodzi o Antyle Niderlandzkie, Królestwo Niderlandów uważa się za związane artykułami 1 i 5, artykułem 6 (z wyjątkiem urzędników cywilnych) i artykułem 16.

W myśl deklaracji otrzymanej przez Sekretariat Generalny dnia 8 lutego 1983 r. Królestwo Niderlandów uważać się będzie za związane, jeżeli chodzi o Królestwo w Europie, artykułem 19 ustępy 8 i 10 Karty, począwszy od dnia wejścia w życie — w odniesieniu do Królestwa (Królestwa w Europie) — Europejskiej konwencji dotyczącej statusu prawnego pracowników migrujących, zawartej w Strasburgu dnia 24 listopada 1977 r.

W deklaracji otrzymanej przez Sekretariat Generalny dnia 3 stycznia 1986 r. Królestwo Niderlandów stwierdziło, że Wyspa Aruba, która obecnie w dalszym ciągu stanowi część Antyli Niderlandzkich, uzyska autonomię wewnętrzną jako kraj, w ramach Królestwa Niderlandów, od dnia 1 stycznia 1986 r. W konsekwencji, począwszy od tej daty Królestwa nie będą w dalszym ciągu tworzyć dwa kraje, to jest Niderlandy (Królestwo w Europie) i Antyle Niderlandzkie (usytuowane w rejonie Karaibów), ale będą tworzyć trzy kraje, to jest dwa kraje wymienione wyżej oraz kraj Aruba.

Ponieważ zmiany następujące dnia 1 stycznia 1986 r. dotyczą jedynie zmiany w wewnętrznych sto-

sunkach konstytucyjnych Królestwa Niderlandów i ponieważ Królestwo jako takie pozostaje podmiotem prawa międzynarodowego, z którym zawierane są umowy, wymienione zmiany nie będą miały konsekwencji w zakresie prawa międzynarodowego, jeżeli chodzi o umowy zawarte przez Królestwo i które już są stosowane do Antyli Niderlandzkich, w tym Aruby. Umowy te pozostaną w mocy w odniesieniu do Aruby w jej nowym statusie kraju w ramach Królestwa. Dlatego też, jeżeli chodzi o Królestwo Niderlandów, umowy te będą miały zastosowanie, począwszy od dnia 1 stycznia 1986 r. do Antyli Niderlandzkich (bez Aruby) i do Aruby.

W konsekwencji, jeżeli chodzi o Królestwo Niderlandów, umowy, o których mowa poniżej, których Królestwo Niderlandów jest stroną i które mają zastosowanie do Antyli Niderlandzkich, stosowane będą, począwszy od dnia 1 stycznia 1986 r., do Antyli Niderlandzkich i do Aruby.

Lista umów, o których mowa w oświadczeniu:

.....
 35 Europejska Karta Społeczna (1961)

NIEMCY

Oświadczenie

Republika Federalna Niemiec uważa się za związaną następującymi artykułami i ustępami:

- a) zgodnie z artykułem 20 ustęp 1 (b):
 artykuły 1, 5, 6, 12, 13, 16 i 19;
- b) zgodnie z artykułem 20 ustęp 1 (c):
 artykuł 1,
 artykuł 2,
 artykuł 3,
 artykuł 4 ustępy 1, 2, 3 i 5,
 artykuł 7 ustępy 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10,
 artykuł 8 ustępy 1 i 3,
 artykuł 9,
 artykuł 10 ustępy 1, 2 i 3,
 artykuł 11,
 artykuł 14,
 artykuł 15,
 artykuł 17,
 artykuł 18.

NORWEGIA

Oświadczenie

Po rozpatrzeniu Europejskiej Karty Społecznej, sporządzonej w Turynie dnia 18 października 1961 r., niniejszym zatwierdzamy, ratyfikujemy i potwierdzamy wymienioną Kartę Społeczną oraz zobowiązujemy się wypełniać zobowiązania wymienione w częściach I, III, IV i V Karty, jak i zgodnie z postanowieniami artykułu

20 ustęp 1 (b) i c) zobowiązania zawarte w następujących artykułach i ustępach części II Karty:

zgodnie z postanowieniami artykułu 20 ustęp 1 (b):

artykuły 1, 5, 6, 12, 13 i 16;

jeżeli chodzi o artykuł 12, to zawarte w nim zobowiązanie przyjęte jest z zastrzeżeniem, że na mocy ustępu 4 tego artykułu Norwegia będzie uprawniona do zamieszczania w umowach dwustronnych i wielostronnych, o których mowa w wymienionym artykule, warunku, że aby skorzystać z równości traktowania, marynarze obcokrajowcy muszą mieć miejsce zamieszkania w kraju przynależności statku;

zgodnie z postanowieniem artykułu 20 ustęp 1 (c):

artykuł 2,

artykuł 3,

artykuł 4,

artykuł 7 ustępy 2, 3, 5, 6, 7, 8 i 10,

artykuł 9,

artykuł 10,

artykuł 11,

artykuł 14,

artykuł 15,

artykuł 17,

artykuł 19 ustępy 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9 i 10.

Zgodnie z artykułem 34 Karty oświadczamy ponadto, że terytorium metropolitalnym Norwegii, którego dotyczą postanowienia Karty, jest terytorium Królestwa Norwegii, z wyjątkiem Svalbard (Spitzbergen) i Jan Mayen. Karta nie ma zastosowania do terytoriów zależnych od Norwegii.

PORTUGALIA

Oświadczenia i zastrzeżenie

Zgodnie z artykułem 20 ustęp 1 (a) Portugalia zobowiązuje się uważać część I Karty za oświadczenie określające cele, do osiągnięcia których dążyć będzie za pomocą wszelkich stosownych środków, w myśl postanowień ustępu wprowadzającego tę część;

Zgodnie z artykułem 20 ustęp 1 (b) Portugalia uważa się za związaną artykułami 1, 5, 6, 12, 13, 16 i 19 części II.

Zgodnie z artykułem 20 ustęp 1 (c) Portugalia uważa się za związaną pozostałymi artykułami części II.

Zobowiązania wypływające z artykułu 6 ustęp 4 nie naruszają w żaden sposób zakazu lokautu, o którym mowa w artykule 57 ustęp 3 Konstytucji Republiki Portugalskiej.

SŁOWACJA

Oświadczenie

Zgodnie z artykułem 20 ustęp 2 Europejskiej Karty Społecznej Republika Słowacka uważa się za związaną następującymi postanowieniami Karty:

artykuł 1. Prawo do pracy (ustępy 1—4),

artykuł 2. Prawo do odpowiednich warunków pracy (ustępy 1—5),

artykuł 3. Prawo do bezpiecznych i higienicznych warunków pracy (ustępy 1—3),

artykuł 4. Prawo do sprawiedliwego wynagrodzenia (ustępy 1—5),

artykuł 5. Prawo do organizowania się,

artykuł 6. Prawo do rokowań zbiorowych (ustępy 1—4),

artykuł 7. Prawo dzieci i młodocianych do ochrony (ustępy 1—10),

artykuł 8. Prawo pracownic do ochrony (ustępy 1—4),

artykuł 9. Prawo do poradnictwa zawodowego,

artykuł 10. Prawo do szkolenia zawodowego (ustępy 1—4),

artykuł 11. Prawo do ochrony zdrowia (ustępy 1—3),

artykuł 12. Prawo do zabezpieczenia społecznego (ustępy 1—4),

artykuł 13. Prawo do pomocy społecznej i medycznej (ustępy 1—3),

artykuł 14. Prawo do korzystania ze służb opieki społecznej (ustępy 1 i 2),

artykuł 15. Prawo osób niepełnosprawnych fizycznie lub umysłowo do szkolenia zawodowego, rehabilitacji oraz readaptacji zawodowej i społecznej (ustępy 1 i 2),

artykuł 16. Prawo rodziny do ochrony społecznej, prawnej i ekonomicznej,

artykuł 17. Prawo matek i dzieci do ochrony społecznej i ekonomicznej,

artykuł 18. Prawo do prowadzenia działalności zarobkowej na terytoriach innych Umawiających się Stron (ustępy 1, 2 i 4).

SZWECJA

Oświadczenie

Powołując się na artykuł 20 ustęp 2 Europejskiej Karty Społecznej, sporządzonej w Turynie dnia 18 października 1961 r., Rząd Szwedzki ma zaszczyt poinformować, że uważa się za związany wymienionymi poniżej artykułami i ustępami Karty:

zgodnie z postanowieniami artykułu 20 ustęp 1 (b):
artykuły 1, 5, 6, 13 i 16,

zgodnie z postanowieniami artykułu 20 ustęp 1 (c)
następującymi artykułami i ustępami:

artykuł 2 ustęp 3 i 5,

artykuł 3,

artykuł 4 ustępy 1, 3 i 4,

artykuł 7 ustępy 1, 2, 3, 4, 7, 8, 9 i 10,

artykuł 8 ustępy 1 i 3,

artykuł 9,

artykuł 10,

artykuł 11,

artykuł 12 ustępy 1, 2 i 3,
artykuł 14,
artykuł 15,
artykuł 17,
artykuł 18,
artykuł 19 ustępy 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10.

TURCJA

Oświadczenie

Republika Turcji oświadcza, zgodnie z artykułem 20 ustęp 2, że uważa się za związaną następującymi artykułami i ustępami Europejskiej Karty Społecznej:

- a) zgodnie z artykułem 20 ustęp 1 (b):
artykuły 1, 12, 13, 16 i 19;
- b) zgodnie z artykułem 20 ustęp 1 (c):
artykuł 4 ustępy 3 i 5,
artykuł 7 ustępy 3, 4, 5, 6, 8 i 9,
artykuły 9, 10, 11, 14, 17 i 18 ze wszystkimi ich ustępami.

WŁOCHY

Oświadczenie

Rząd włoski przyjmuje całość zobowiązań wyływających z Karty.

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓLNOOCNEJ

Oświadczenia:

Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, rozpatrzywszy Europejską Kartę

Społeczną, niniejszym potwierdza ją i ratyfikuje oraz zobowiązuje się wiernie przestrzegać i wykonywać zobowiązania zawarte w częściach I, III, IV i V Karty oraz

zgodnie z postanowieniami artykułu 20 ustęp 1 (b) i (c) zobowiązania zawarte w następujących artykułach i ustępach części II Karty:
artykuły 1, 5, 6, 13, 16 i 19;

zgodnie z postanowieniami artykułu 20 ustęp 1 (c):
artykuł 2 ustępy 2, 3, 4 i 5,
artykuł 3,
artykuł 4 ustępy 1, 2, 4 i 5,
artykuł 7 ustępy 2, 3, 5, 6, 8, 9 i 10,
artykuł 8 ustępy 1 i 4,
artykuł 9 10 i 11,
artykuł 12 ustępy 1,
artykuły 14, 15, 17 i 18.

Zgodnie z postanowieniami artykułu 34 ustęp 2 Karty Rząd Brytyjski oświadcza, że Karta będzie miała zastosowanie do Wyspy Man.

Artykuły i ustępy części II Karty, które Zjednoczone Królestwo przyjęło jako wiążące w stosunku do Wyspy Man, są tymi samymi, które zostały przyjęte jako wiążące dla Zjednoczonego Królestwa.

4. Informacje o państwach, które w terminie późniejszym złożą dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty zatwierdzenia wyżej wymienionej Karty, można uzyskać w Departamencie Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. A. Ananicz